

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010021
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010021.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovaným 1) V. B., nar. XX.XX.XXXX v A. nad A., trvale bytom Y. T., prechodne bytom T. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, trestne stíhanému v bode 1) pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a 2) Z. K., XX.XX.XXXX v A. nad A., trvale bytom T. XXX, trestne stíhanému v bode 2) pre účastníctvo podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 3. júna 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 8. apríla 2020, sp. zn. 1T/6/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 8. apríla 2020, sp. zn. 1T/6/2020,

obžalovaný 1) V. B. bol uznaný vinným v bode 1) zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že 1) po predchádzajúcej telefonickej dohode medzi ním a obvineným Z. K. ho obvinený Z. K. dňa 09.10.2019 v presne nezistenom čase po 16.00 hod. odviezol na svojom osobnom motorovom vozidle značky T. V. Z.: A. z miesta jeho bydliska v obci T. č. XXX spolu s V. F. do obce F. M. pri predajni COOP Jednota, pričom obvinený Z. K. mal vedomosť o tom, že obvinený V. B. ide na uvedené miesto zakúpiť pervitín, keďže v minulosti obvineného V. B. takto na nákup omamných a psychotropných látok v priebehu posledného roka ho odviezol 5 až 6 krát, obvinený V. B. v F. M. pri predajni COOP Jednota z uvedeného vozidla vystúpil a od bližšie nestotožnenej osoby označenej menom "P.", napriek tomu, že nie je držiteľom príslušného oprávnenia zakúpil pervitín za 30 € s tým, že časť z tohto pervitínu neskôr užije a časť z neho poskytne V. F., ktorému v minulosti v priebehu posledného roka poskytol pervitín asi 7 krát, naposledy v presne nezistenom čase dňa 07.10.2019 vo večerných hodinách v rodinnom dome T. č. XXX, obvinený V. B. v presne nezistenom čase v priebehu roka 2019 predal V. F. minimálne v jednom prípade jednu dávku pervitínu za sumu 10 Eur, po zakúpení pervitínu obvineným V. B. obvinený Z. K. viezol obvineného V. B. spolu s V. F. z obce F. M. do obce T., počas jazdy bolo ich vozidlo zastavené a kontrolované v obci W. príslušníkmi PZ a následne obvinený V. B. dobrovoľne vydal 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č. PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/12712 vyplýva, že uvedené plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo kryštalický materiál o hmotnosti 462 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 75,6 % hmotnostného, obsahoval 349 mg absolútneho metamfetamínu z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 9 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú po aplikovaní spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR

SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok;

obžalovaný 2) Z. K. bol uznaný vinným v bode 2) zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ako účastník - pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že 2) v priebehu posledného roku viezol obvineného V. B. na neoprávnený nákup drog minimálne 5 - 6 krát, za odvoz mu obvinený V. B. vždy dal peniaze na benzín, opätovne dňa 09.10.2019 po predchádzajúcej telefonickej dohode v presne nezistenom čase po 16.00 hod. odviezol obvinený Z. K. na svojom osobnom motorovom vozidle značky T. V. Z.: A P. obvineného V. B. z miesta jeho bydliska v obci T. č. XXX spolu s V. F. do obce F. M., pri predajni COOP Jednota, pričom mal vedomosť o tom, že obvinený V. B. na uvedené miesta ide zakúpiť drogu - pervitín, po tom ako obvinený V. B. v F. M. pri predajni COOP Jednota vystúpil z jeho vozidla a od bližšie nestotožnenej osoby označenej menom „P.“, neoprávnené zakúpil pervitín za sumu 30 Eur, viezol obvinený Z. K. na svojom motorovom vozidle obvineného V. B. a V. F. z obce F. M. do obce T., pričom vedel, že obvinený V. B. má u seba pervitín, počas cesty boli v obci W. zastavení a kontrolovaní príslušníkmi PZ a následne obvinený V. B. vydal 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom zo znaleckého posudku KEÚ PZU Bratislava č. PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/12712 vyplýva, že uvedené plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo kryštalický materiál o hmotnosti 462 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 75,6 % hmotnostného, obsahoval 349 mg absolútneho metamfetamínu z ktorého by bolo možné pripraviť 9 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú po aplikovaní spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obžalovaný 1) V. B. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný 2) Z. K. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona bola obžalovanému určená skúšobná doba 4 roky. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podal písomne odvolanie prokurátor v neprospech oboch obžalovaných. Odvolanie smerovalo proti výrokom o uložených trestoch. Prokurátor v úvode dodatočného písomného odôvodnenia odvolania poukázal na to, že vo veci na obžalovaných podal obžalobu a na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu. Ďalej uviedol nasledovné:

„Pokiaľ ide o výrok súdu o uznaní viny u oboch obžalovaných voči tomuto výroku nemám námietky, s týmto sa stozňujem, keďže obžalovaný V. B. i obžalovaný Z. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobili vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenia obžalovaných súd uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal. Taktiež nemám výhrady voči skutkovým zisteniam súdu.

Pokiaľ však ide o uloženie trestu obom obžalovaným, a to vo vzťahu k ich výmere, druhu a spôsobu výkonu, sa s rozhodnutím senátu okresného súdu nestotožňujem, nakoľko tresty uložené obom obžalovaným považujem za neprimerane mierne, tresty uložené obom obžalovaným podľa môjho názoru nezohľadňujú kritéria individuálnej a generálnej prevencie.

Uložené tresty považujem za veľmi mierne a uložené v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k charakteru spáchanej trestnej činnosti, je podľa môjho názoru využitie ustanovenia zákona o mimoriadnom znížení trestu v danom prípade neprimerané a neadekvátne zhovievavé, v rozpore so zásadami ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 39 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona alinea prvá v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súdu uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd u obžalovaného V. B. prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, keďže sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval, príťažujúcu okolnosť súd nezistil, následne v súlade s ustanovením § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky obžalovanému V. B. odôvodnil použitím ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam a to i s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj/55/2016 zo dňa 27.06.2017 uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č. 44, keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku a jeho vyhlásenie o vine súd v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal. V súvislosti s použitím vyššie citovaného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri ukladaní trestu per analogiam považujem za potrebné uviesť, že súdna prax ustálila možnosť, nie však povinnosť pri ukladaní trestu použiť analógiu ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona.

Závažnosť zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona je zákonodarcom zvýraznená rozpätím základnej trestnej sadzby, ktorá predstavuje tri až desať rokov.

K zisteniam k osobe obžalovaného V. B. je potrebné uviesť, že v roku 2012 bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou uznaný vinným z prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 odsek 1 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, ktorý trest mu bol amnestiou zo dňa 02.01.2013 zahladený.

Obžalovaný V. B. bol dňa 06.05.2019 postihnutý za priestupok proti spolu občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. pokutou vo výške 20,- Eur.

Závažnosť protiprávneho konania obžalovaného V. B. zvyšuje skutočnosť, že si neobstarával, nezabezpečoval omamné a psychotropné látky len pre vlastnú potrebu, ale časť uvedených látok viackrát poskytol, respektíve v jednom prípade predal ďalšiemu užívateľovi a to V. F..

Pri ukladaní trestu obžalovanému Z. K. súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a na jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, keďže u menovaného obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad

príťažujúcimi, súd v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

K osobe obžalovaného Z. K. bolo zistené, že doteraz bol sedemkrát súdne trestaný Z toho sa v jednom prípade na neho hľadí akoby nebol odsúdený, naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T/39/2010 v spojení s uznesením KS Trenčín sp. zn. 2To/96/2010 z prečinu marenia výkonu úradného . rozhodnutia a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov, ktorý trest vykonal dňa 03.07.2012. Z uvedených 7 prípadov bol obžalovanému Z. K. štyrikrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a v jednom prípade mu bol nariadený výkon trestu. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný Z. K. bol 5 krát vo výkone trestu odňatia slobody, avšak ani priamy výkon trestu odňatia slobody u neho nesplnil svoj výchovný účel v zmysle, aby sa napravil a viedol riadny život.

Navrhujem preto, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 321ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/6/2020-275 zo dňa 08.04.2020 vo výroku o treste u oboch obžalovaných a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol rozsudkom za nezmeneného skutkového stavu tak, že uloží obžalovanému V. B. podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona použitím § 36 písmeno l), § 38. odsek 3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň obžalovanému uložil podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a obžalovanému Z. K. podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest na dolnej hranici trestnej sadzby odňatia slobody a podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný Z. K. prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Vo vyššie označenej trestnej veci som bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/6/2020-275 zo dňa 8.4.2020 uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. s tým, že som ho spáchal ako účastník formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pričom mi bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mi bol za súčasného uloženia probačného dohľadu nad mojím správaním podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Zároveň mi súd uložil povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom.

Proti tomuto rozsudku podal čo do výroku o treste, ktorý mi bol uložený, odvolanie prokurátor, v odôvodnení ktorého síce nenamietol skutočnosť, že mi súd priznal dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. a jednu príťažujúcu podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a ani nenamietal argumentáciu súdu o mojom jednoznačne pozitívnom hodnotení zamestnávateľom, spochybnil však výchovný účel trestu uloženého na slobode s poukazom na skutočnosť, že som bol v minulosti už sedemkrát súdne trestaný, pričom iba v jednom prípade sa na mňa hľadí akoby som nebol odsúdený a s poukazom na skutočnosť, že mi boli v štyroch prípadoch uložené nepodmienečné tresty, z ktorých posledný som vykonal 3.7.2012 a v jednom ďalšom prípade mi bol výkon trestu odňatia slobody nariadený z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe. Preto prokurátor navrhol rozsudok vo výroku o treste zrušiť a uložiť mi nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie prokurátora nepokladám za dôvodné. Je pravdou, že som sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti, rozhodol som sa však s takýmto spôsobom života skončiť a od prepustenia z výkonu trestu v roku 2012 som sa viac ako 7 rokov žiadnej trestnej činnosti nedopustil. To, že nemám predchádzajúce odsúdenia zahladené, nie je dôsledkom toho, že by na takýto postup nebol zákonný dôvod, ale toho, že som si v dôsledku môjho nedostatočného právneho vedomia nepodal žiadosti zahľadene oveľa skôr. V súčasnosti som však (ako to z obsahu trestného spisu vyplýva), požiadal o zahľadene všetkých mojich predchádzajúcich odsúdení, u ktorých k zahladeniu nedošlo zo zákona. Spáchanie trestnej činnosti ľutujem, sám som jej spáchaním nesledoval nijaký prospech, omamné látky

totiž neužívam ani s nimi neobchodujem. Spoluobžalovanému B. som poskytol pomoc ako protislužbu za ním mi predtým poskytnutú pomoc, som si však pochopiteľne vedomý toho, že som mu nemal pri obstaraní drogy pomáhať tým, že som ho na miesto, kde si drogu obstaral, odviezol. Vzhľadom na to, že som sa v minulosti dopúšťal úplne iného druhu trestnej činnosti a vzhľadom na časový odstup od posledného odsúdenia sa domnievam, že aj bez existencie rozhodnutí, ktorými by mi boli predchádzajúce odsúdenia zahladené, bol priestor na to, aby súd tieto predchádzajúce odsúdenia nehodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

S poukazom na uvedené navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/6/2020-275 zo dňa 8.4.2020 čo do jeho výroku o treste, ktorý mi bol uložený, podľa § 319 Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodné.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu podaným odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch obom obžalovaným, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že odvolaním prokurátora napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, z tohto odvolania a jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že prokurátor odvolaním napadnutým výrokom rozsudku o uložených trestoch obom obžalovaným vytýkal neprimeranú miernosť.

Na základe preskúmania veci vo vzťahu k obžalovanému V. B. sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o neprimeranej miernosti obžalovanému uloženého trestu rozsudkom okresného súdu. Pokiaľ prokurátor v dôvodoch odvolania argumentoval závažnosťou činu a okolnosťami jeho spáchania, odvolací súd považuje za potrebné poukázať, že v prípade trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. ide o skutočne závažný trestný čin, ktorého závažnosť zákonodarca vyjadril už samotnou trestnou sadzbou, ustanovenou v osobitnej časti Trestného zákona, teda sadzbou tri roky až desať rokov. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že z hľadiska kritérií § 34 ods. 4 Tr. zák. bol trestný čin spáchaný obžalovaným V. B. spôsobom, ktorý sa obvykle predpokladá pri konaní, napíňajúcom pojmové znaky trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Z uvedených dôvodov preto ani odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu nepovažoval zistené okolnosti spáchania trestnej činnosti týmto obžalovaným za okolnosti, ktoré by rozhodným spôsobom zvyšovala zákonodarcom už v základnej skutkovej podstate predpokladanú závažnosť trestnej činnosti obžalovaného do takej miery, že by aplikácia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v prípade obžalovaného znamenala neprimeranú miernosť uloženého trestu.

K poukazu prokurátora na osobu obžalovaného, konkrétne na to, že obžalovaný V. B. mal byť už v minulosti odsúdený, odvolací súd uvádza, že takýto poukaz vykazuje znaky svojvoľného hodnotenia zistených skutočností, keďže z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že na tohto obžalovaného sa hľadí, akoby v minulosti nebol odsúdený. Ak teda u obžalovaného platí zákonná fikcia neodsúdenia, je túto fikciu nevyhnutné dôsledne rešpektovať. Poukazy prokurátora na ostatné skutočnosti, charakterizujúce osobu obžalovaného, odvolací súd nepovažoval za skutočnosti, ktoré by v jeho prípade zvyšovali závažnosť jeho protiprávneho konania.

Vychádzajúc z návrhu prokurátora v tomto odvolacom konaní, v ktorom prokurátor navrhoval po zrušení napadnutých výrokov o uloženom treste uložiť obžalovanému V. B. trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, odvolací súd konštatuje, že zrejme ani podľa názoru prokurátora v prejednávanej veci neexistujú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o podstatnom zvýšení závažnosti činu obžalovaného nad mieru, obvykle predpokladanú zákonodarcom pri formulácii skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným v prejednávanej veci. S poukazom na uvedené, teda aj s poukazom na to, že okresný súd v danom prípade analogicky aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. v súlade so stanoviskom, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému V. B. nie je dôvodné.

Na základe preskúmania veci vo vzťahu k obžalovanému Z. K. sa odvolací súd tiež nestotožnil s názorom prokurátora o neprimeranej miernosti obžalovanému uloženého trestu rozsudkom okresného súdu.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania vo vzťahu k tomuto obžalovanému namietal podmienený odklad uloženého trestu odňatia slobody s poukazom na kriminálnu minulosť obžalovaného.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k tomuto obžalovanému vyplýva, že okresný súd pri ukladaní trestu mal tiež prihliadať na kriminálnu minulosť obžalovaného, avšak vzhľadom na poznatky o osobe tohto obžalovaného od doby skončenia posledného výkonu trestu dospel k záveru, že aj podmienený trest odňatia slobody je spôsobilý zabezpečiť nápravu tohto obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové zistenia okresného súdu, z ktorých vychádzal pri posudzovaní osoby obžalovaného Z. K., majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého obžalovaný od posledného výkonu trestu odňatia slobody svojím spôsobom života dlhodobo preukazoval snahu po náprave. Podľa názoru odvolacieho súdu aj spôsob spáchania predmetnej trestnej činnosti týmto obžalovaným formou účasti, teda pomocou, spočívajúcou len v odvezení obžalovaného B. na miesto nákupu drogy, bez akejkoľvek ingerencie na nakladaní s drogami, zatiaľ nesvedčí u obžalovaného K. o osobnostnej zmene jeho postoju k vedeniu riadneho života v budúcnosti do takej miery, že by bolo nevyhnutné realizovať výchovné pôsobenie na tohto obžalovaného iba výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. V konečnom dôsledku okresným súdom uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a s dlhou skúšobnou dobou podľa názoru odvolacieho súdu bude na obžalovaného vytvárať silný tlak na to, aby obžalovaný do budúcnosti viedol riadny život. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora aj vo vzťahu k obžalovanému Z. K. nie je dôvodné.

Na základe preskúmania správosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.